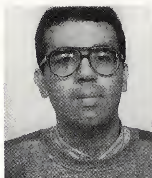
Europakonkurrencen 1986

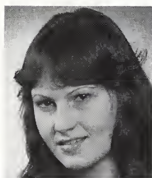
(Se s. IV.)

Casimiro Mastino

Pauline Isaksen

Antje Müller

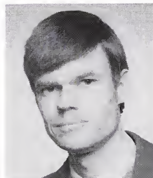
Isabelle Boltoukhine

Christian Schluchter

Lokale vindere

Finn Kennet Edsberg, Søborg, Helge Nørrung, Skovlunde med salmen: »Du som søger her i verden«

Else Holm Jensen, Fr.havn med Primarysalmen: »Gud kaldte på Joseph«

Hans Cohr, Fredericia med en personlig oplevelse

Stjernen ønsker vinderne tillykke, Hans Cohr er europavinder, de tre andre er danske vindere, idet musikkonkurrencen kun er lokal.

Fra område-præsidentskabet

Den bedste nogensinde!

Efter afslutningen af april-konferencen var der mange kirkemedlemmer der sagde: »Dette har været den bedste konference nogensinde!«

Det er en kendsgerning at der ved konferencen blev givet en masse belærende og inspirerende budskaber af kirkens generalautoriteter. Alle som talte ved de forskellige sessioner gjorde det under Helligåndens indflydelse. Hver eneste tale var præcis og vedkommende, og alt syntes at samle sig til et harmonisk og strålende klart: »Kom til Kristus og bliv fuldkommen i Ham« (Moroni 10:32). Det er også sandt at 8 mænd indtrådte i De hlavfjers første Kvorum, og at der blev givet meddelelser af historisk værdi om hjemmelærere, aktivering, missionering og andre faser af kirkens arbejde.

Men er det ret og rimeligt at vurdere en konference udelukkende på baggrund af de budskaber der blev givet, handlinger der blev udført eller meddelelser der blev fremført fra talerstolen? Talere kan kildre ørene og fylde luften med blomstrende ord der hurtigt glemmes. Prædikanter kan true eller opildne en følelsesmæssig appel der kun lever i øjeblikket. Forretningsmænd kan jonglere med organisationer eller ommøblere alting for et kortvarigt begrundet formål. En Guds profet udsender imidlertid advarsler, forkynder sandheden, kalder med kraft mennesker til omvendelse og indbyder alle til at leve Jesu Kristi evangelium mere helhjertet.

Vi foreslår derfor at den virkelige værdi eller succes i forbindelse med den nyligt overståede konference vil være afhængig af, hvad den gjorde for at fremkalde tilfredsstillende handlinger hos kirkens medlemmer.

I løbet af konferencen bad præsident Benson os endnu engang om at studere og læse Mormons Bog dagligt. Gør vi det? Det øverste Præsidentskab bad medlemmerne om at række ud og nå de mindre aktive medlemmer. Vil vi gøre det? Andre mindede os om behovet for at blive forenede og fremskynde de forkyndende, fuldkommengørende og forløsende kræfter. Er vi tilbøjelige til at gøre det? På pinsedagen blev der talt og ånden blev udgydt over alle i en sådan grad at de spurgte Peter og de øvrige apostle: »Brødre, hvad skal vi gøre?« (Ap. G. 2:37).

Det ville måske være godt om vi hele tiden gentager dette spørgsmål for os selv, indtil vi har besluttet os til at følge op på en passende måde i henhold til aprilkonferencen.

En af de bedste konferencer nogensinde er ikke forbi før: 1) det er fastslået at folk har hørt og tror de ord der blev talt; 2) man har erfaret at Ånden var mærkbar og medlemmerne ikke mere har tilbøjelighed til at gøre det onde; og 3)medlemmerne har gjort pagt med Gud om at være lydige mod alle befalingerne. Således blev konferencen som kong Benjamin holdt, bedømt til at have været en succes, ikke på grund af at der blev givet en dybsindig tale, men især af de handlinger der udløstes blandt folket efter konferencen (se Mosiah 5:1-7).

Et skriftsted i Jakob 1:22 siger: »Og vær ordets gørere, ikke blot dets hørere, ellers bedrager I jer selv.« Dette er et klogt råd for alle os der soler sig i konferencens genskin. Og før vi lukker af for beretningen fra konferencen vil det være godt for os at huske:

»...de der ikke vil høre Herrens røst eller hans tjeneres røst, ej heller give agt på profeternes eller apostlenes ord, skal udryddes af folket« (L&P 1:14, fremhævelse tilføjet).

Må Gud hjælpe os med at tolke konferencens budskaber og fremgangsmåder til handling - handlinger, der vil helliggøre og gøre os mere Kristuslignende. Gennem denne proces vil vi blive velsignet i rigt mål, og kirkens aprilkonference vil virkelig blive »den bedste nogensinde«!

Carlos E. Asay
Præsident

Russell C. Taylor
1. rådgiver

Hans B. Ringger
2. rådgiver

Søster Benson fejret på sin fødselsdag

På sin 86 års fødselsdag den 1. juli afslørede hun hemmeligheden ved et langt og lykkeligt liv: »Jeg har haft en god ægtemand,« sagde hun.

Søster Benson blev fejret ved en reception i hans kontor. Møbler var flyttet ud for at give plads til et udsmykket bord der var dækket med en stor fødselsdagskage, en stor skål med frugtdrik og en æske chokolade. Søster Benson fortæller Church News at hun altid har elsket at holde fødselsdag. Mens andre mennesker ikke kan lide at se den ene fødselsdag blive afløst af den næste kan søster Benson glæde sig hvert år til sin. »Jeg er henrykt over at have fødselsdag, jo ældre des bedre!«

Søster Benson blev født i 1901 og hendes far, som var født i Køge, var juveler og urmager i Salt Lake City, men han døde da hun var et år gammel så hun fik et særligt forhold til sin mor. Præsident Benson fortæller at hun altid kyssede sin mor når han tog søster Benson med i byen. »Den første gang jeg så hende var jeg klar over at jeg var ude med en dejlig pige. Det var der ikke nogen tvivl om. Hun har altid været en god kammerat, ja, en som jeg har været stolt af at præsentere for mine venner,« slutter præsident Benson.

De blev gift den 10. september 1926.

Efter fødselsdagsfesten i deres søn Marks hjem, tog præsident og søster Benson i biografen.

Church News

Fredericia, den 8. juli 1987.

Onsdag den 1. juli havde Hjælpeforeningen i Fredericia et specielt hjemkundskabsmøde.

Salmen »Benyt de lyse dage« lagde op til aftenens emne.

Efter en dejlig lektie blev et brev fra Hjælpeforeningens præsidentinde i staven læst op.

Derefter blev besøgslærerindebudskabet for juli gennemgået (fra juni-Stjernen).

En besøgslærerindes kald blev derefter præsenteret som en dronningepligt, og ovenfor viste folder blev uddelt til søstrene sammen med et billede af kvindestatuen, der symboliserer barmhjertighed.

Bagefter vistes kirkens videofilm »Omsorg for de fattige og trængende«.

Salmen »O, bliv hos mig i denne nat« afrundede mødet, inden der blev serveret en let forfriskning.

Den ånd, der var tilstede, kan ikke beskrives, men ønsket om at være en endnu bedre besøgslærerinde og søster i kirken var blevet styrket.

neld

Vinderne i den europæiske konkurrence for kunstnere 1986

Resultatet af de forskellige dommerkomiteers bedømmelse foreligger nu og vinderne blev:

Artikel eller kronik: Casimiro Mastino, Sassari, Italien.

Personlige oplevelser: Hans Cohr, Fredericia, Danmark.
Short story: Pauline Isaksen, Oslo, Norge.
Børnehistorie: Antje Müller, Karl-Marx-Stadt, DDR.
Tegning: Isabelle Boltoukhine, Le Mans, Frankrig.

Foto: 1. Christian Schluchter, Bienne, Schweiz, 2. Olli Aaltonen, Sonkajärvi, Finland, og han fik også 3. prisen.

Resultatet af musikkonkurrencen er nævnt på forsiden af de lokale sider, og det skal lige bemærkes at denne konkurrence er lokal, dvs resultatet bedømmes ikke internationalt og gælder kun for Danmark. Det har bla. noget at gøre med at det er meget svært at omsætte teksten fra et sprog til et andet, fordi den i så høj grad følger melodien.

De indkomne vinderforslag vil blive offentliggjort i slutningen af 1987 og i første halvdel af 1988.

JL

Den europæiske forfatter-konkurrence 1987

Stjernen præsenterer den europæiske forfatterkonkurrence 1987

Regler for deltagelse:

1. Materialet skal være poststemplet senest den 31. december 1987.

2. Konkurrencen er åben for alle sidste dages hellige på 18 år og derover, både professionelle og amatører, forfattere og digtere.

3. Deltagerne må kun indsende én opgavebesvarelse pr. kategori. Emnerne skal være passende for sidste dages hellige.

4. De indsendte noveller til forfatterkonkurrencen skal være på dit eget sprog (hvis du vil, kan du vælge din egen oversættelse til engelsk) og maskinskrevet med dobbelt linjeafstand på hvidt A-4 papir (kun beskrevet på den ene side).

5. Manuskripter bliver ikke returneret, så tag venligst en kopi til dig selv inden du sender os originalen.

6. Deltagernes navne må ikke stå på manuskripterne.

7. Alle materialer skal indsendes sammen med følgende erklæring i en forseglet kuvert: *»Jeg er medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, og det indsendte materiale, er mit eget værk. Det er ikke indsendt til udgivelse andet sted, og vil ikke blive sendt andetsteds før resultaterne af denne konkurrence er blevet offentliggjort.«*
Konkurrencedeltageren skal underskrive erklæringen og skrive navn, adresse og telefonnummer, stilling i kirken, professionel baggrund samt vedlægge et professionelt fremstillet sort/hvidt pasbillede af sig selv.

9. Vinderopgaverne bliver eventuelt ophavsretsbeskyttet af kirken. (Dette begrænser ikke ophavsmandens anvendelse af materialet). *Kirken forbeholder sig ret til at foretage redaktionelle ændringer, om dette skulle være nødvendigt.*

10. Stjernen forbeholder sig ret til ikke at kåre nogen vinder i enhver given kategori.

Konkurrencen omfatter i år følgende kategorier:

Artikel-konkurrence

1. Kronikker eller videnskabelige artikler må skrives om ethvert emne der passer sig til offentliggørelse i Stjernen, som fx. om kirkens lærdomme, principper, programmer og historie; ægteskab og familie; biografiske artikler, etc., og de skal være fuldt ud dokumenteret. Artikler af personlig art skal ikke indsendes til denne konkurrence.

2. Artiklerne vil blive bedømt ud fra formålet, budskabet, udtryksmåden, den almene interesse, originalitet og skrivestil.

3. Artiklen må ikke være på mere end 3000 ord.

4. Der vil blive uddelt en førstepræmie på 400 DM. Andre indsendte artikler kan få rosende omtale.

5. Efter bedømmelsen på lokalt plan vil de bedste artikler blive oversat til engelsk og den endelige konkurrence vil foregå på europæisk plan.

6. Artikler sendes til:

Feature Article Contest
TRANSLATION DIVISION
Postfach 1568
D-6382 Friedrichsdorf 1
West Germany

Artikler om personlige oplevelser

1. Artiklerne skal fortælle om virkelige oplevelser i forbindelse med efterlevelse af evangeliet - morsomme eller åndelige.

2. Artiklerne vil blive bedømt ud fra formålet, budskabet, udtryksmåden, den almene interesse, originalitet og skrivestil.

3. Artiklen må ikke være på mere end 2500 ord.

4. Der vil blive uddelt en førstepræmie på 400 DM. Andre indsendte artikler kan få rosende omtale.

5. Efter bedømmelse på lokalt plan vil de bedste artikler blive oversat til engelsk og den endelige konkurrence vil foregå på europæisk plan.

6. Artikler sendes til:

Personal Experience Article Contest
TRANSLATION DIVISION
Postfach 1568
D-6382 Friedrichsdorf 1
West Germany

Novelle-konkurrence

1. Alle historier skal være skønlitterære.

2. Historierne vil blive bedømt ud fra deres artistiske værdi, (anvendelse af tema, plot, personer, handling, sammenhæng, etc.) originalitet og almen interesse.

3. Historien må ikke være på mere end 3000 ord.

4. Der vil blive uddelt en førstepræmie på 400 DM. Andre indsendte historier kan få rosende omtale.

5. Efter bedømmelsen på lokalt plan vil de bedste artikler blive oversat til engelsk og den endelige konkurrence vil foregå på europæisk plan.

6. Artikler skal sendes til:

Short Story Contest
TRANSLATION DIVISION
Postfach 1568
D-6382 Friedrichsdorf 1
West Germany

Børnenovelle-konkurrence

1. Alle historier skal være skønlitterære.

2. Historierne vil blive bedømt ud fra deres artistiske værdi (anvendelse af tema, plot, personer, handling, sammenhæng, etc.) originalitet og almen interesse for børn.

3. Historien må ikke være på mere end 2000 ord.

4. Der vil blive uddelt en førstepræmie på 400 DM. Andre indsendte historier kan få rosende omtale.

5. Efter bedømmelsen på lokalt plan vil de bedste artikler blive oversat til engelsk og den endelige konkurrence vil foregå på europæisk plan.

6. Artikler skal sendes til:

Children's Story Contest
TRANSLATION DIVISION
Postfach 1568
D-6382 Friedrichsdorf 1
West Germany

Poesi-konkurrence

1. Digte vil blive bedømt efter deres kunstneriske værdi (anvendelse af tema, form, billedsprog, symboler og andre poetiske elementer), originalitet og almen interesse.

2. Digtet må ikke være på mere end 50 linjer.

3. Der vil blive uddelt en førstepræmie på 100 DM. Andre indsendte digte kan få rosende omtale.

4. Konkurrencen vil kun foregå på lokalt plan.

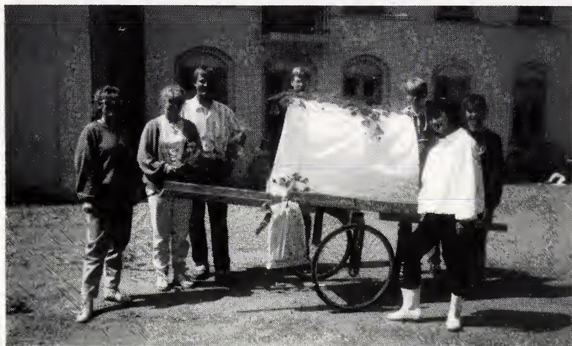
5. Artikler skal sendes til:

Poetry Contest
TRANSLATION DIVISION
Postfach 1568
D-6382 Friedrichsdorf 1
West Germany

De tre øvrige kategorier: Foto; tegne- og musik konkurrencerne udgår.

Ungdomsstævnet AUS-87 24-26 juni med håndkærrer gennem sommerlandet

Da på AUS vi skulle tage
var det bare regnvejrsdage.
Men så bad vi, - mange faktisk,
og så fik vi sol, - ret praktisk,
så vi kunne hamre, save
og tre flotte kærrer lave.

20 unge fra Københavns stav byggede med stor dygtighed og opfindsomhed deres egne håndkærrer, læssede deres sparsomme bagage på og vandrede ud i sommerlandet. Man skiftedes til at trække, skubbe og nogle gange løfte over marker, vej og strand.

Ved Vesterlyng strand gjordes der holdt og soveposerne blev rullet ud ved siden af kærrerne, klar til hvis og når man engang skulle sove!

Et volleyballnet blev rejst på stranden, og så blev der ellers spillet, leget og til sidst danset, - både på land og til vands i solnedgangen, som om man aldrig havde været det mindste træt af at vandre og trække håndkærre den dag!

Solnedgangen var smuk og natten lys og klar, da man omsider formummede sig i soveposerne. Det blev en kold nat for de fleste, - alle soveposer var ikke beregnet til denne sommers polarkulde!

Næste morgen kom alle godt afsted med deres håndkærrer, - kun vores trofaste følgesvend, Alex med bus, havde startbesvær og var helt »død«. Det var et lidt øde sted at vælge til det, men nogle kraftige bønner gav os den fornødne hjælp i form af føreren af amtets kæmpetraktor, som naturligvis lige netop tilfældigvis holdt i Havnsø, da vi kom vandrende dertil!

Lidt trætte i benene efter dagens 12 km nåede vi til næste overnatningssted ved stranden ved Vejrhøj. Derefter forsvandt al træthed på mirakuløs vis, da vi trådte ind til »Sommerlands« aktiviteter! Der blev hoppet, redet, cyklet, leget, rutchet og roet - både med og uden båd - og til sidst endte alle oppe på den oppustede kæmpehoppepude, og vi kan takke »Sommerlands« ledelse for at de lukkede luften ud, for ellers var vi der vel endnu!

Den nat startede en endeløs silende regn, men det havde Lars Ø. forudset og sammen med nogle dygtige drenge sat en kæmpepressening op over vore håndkærrer og soveposer, så den nat sov alle tørt og godt.

David Edsberg reddede os ud af den silende regn næste formiddag ved at køre os til Egemarke, hvor vi spiste frokost. Og så fik vi igen en storslået hjælp, idet vi fik overladt Firhøjhallen, en stor sportshal med varmt bad, opholdsstue og TV, så vi kunne afvikle en del af dagens sportsprogram, trods regnen udenfor, - og dertil hygge os og spise m.m. i tørvejr!

Pludselig klarede det op så vi kunne afslutte stævnet i den dejligste aftensol med storslået udsigt over sommerlandet og havet fra toppen af Vejrhøj, hvor hver gruppe gav et fornøjeligt resumé over turens begivenheder m.m., - for det blev tre meget begivenhedsrige dage med 20 af stavens bedste unge, - unge, som kunne arbejde, slide, hjælpe og more sig sammen på - bare den helt rigtige måde.

Lad os håbe, at den ånd og den indstilling, som disse unge havde og viste, vil blive normen, også fremover!

Med tak i sindet steg vi op
på Sjællands -næsten- høj'ste top,
mens aftensolens skin os viste
den smukke udsigt, som vi priste!
Med stor forventning drog vi ud,
nu ku' vi sammen takke Gud.

Ellen Hall

*Med hånd-
kærre gennem
sommerlandet*

Missionær i Danmark – som dansker

Af Sussanne Jansen

»Goddag, vi er fra Jesu Kristi Kirke, må vi tage to minutter af din tid?«

I over et år havde jeg set frem til denne dag og forberedt mig - nu lå den altså på bordet i en hvid kuvert og ventede på at blive åbnet; min kaldelse som fuldtidsmissionær - Herrens ønske om hvor jeg skulle tjene Ham det næste 1 1/2 år.

Jeg åbnede den og læste »Denmark Copenhagen Mission« - og mine øjne sløredes med tårer. Danmark! - jeg kendte jo alt til missionærerne her - og i næsten 2 år havde jeg været stavsmissionær og havde oplevet mange forskellige situationer med at kontakte og undervise danskere.

Men hvor blev jeg klogere - her hvor jeg havde forventet at lære mindst, lærte jeg mest i hele mit liv - Herren ved altid, hvad Han gør, når Han kalder os til at arbejde i sin vingård.

Og en dag stod jeg der på missionskontoret, sammen med 2 søstre og 7 ældster, som lige var kommet fra MTC og jeg følte mig lige så ny, bange og uerfaren som de. Men jeg havde ikke behøvet at bekymre mig, alt var nøje tilrettelagt på den effektive måde, som kendetegner Den danske Mission. - Hvor i Danmark skulle vi hen? ... Jeg kom til Odense.

De første måneder i enhver missionærs liv, tror jeg, er en blanding af oplevelser, både gode og mindre »gode«. Jeg forbavsedes over, hvor stærk Herrens Ånd kunne være tilstede, når vi underviste - hvor mange imødekommende mennesker der er i Danmark - hvor fysisk og psykisk krævende en mission var; aldrig i mit liv havde jeg arbejdet så hårdt eller været så træt; jeg var ellers vant til at arbejde mange timer - og over hvor dejligt, men også af og til svært, det var at have en kammerat.

Efter blot en måned, skulle jeg videre til Århus, hvor jeg skulle være sammen med søster Rosenkilde, som også var dansk.

Hun var en hårdtarbejdende missionær; en af mine bedste læremestre i det område i Århus, som spøgefuldt blev kaldt »den internationale zone«, fordi halvdelen af dem, som vi underviste var udlændinge. Vi talte med mennesker fra Polen, Iran, Irak, Syrien, Spanien, Sydamerika, Vietnam og selvfølgelig Danmark. De fleste var kristne, men det skabte mange sjove og svære situationer p.g.a. sprogvanskeligheder. Det er f.eks. en opgave af virkelig format at finde Moroni 10:5-7 i Mormons Bog på arabisk, persisk eller vietnamesisk, da vi hverken kendte tegn eller bogstaver. Det er i sådan en situation, at man med en stille bøn om hjælp, lærer at stole på Herren - hvor Helligånden kommer til hjælp, og hvor man ved fælles anstrengelser til sidst forstår hinanden. Det er de øjeblikke man samler på og gemmer i sit hjerte som missionær. Som gør de kolde, våde dage, hvor man bliver afvist værd at gennemleve.

Mange tror, at Danmark er et land med få interesserede i vort budskab - men jeg har ikke oplevet det sådan; med Herrens hjælp har jeg været med til at kontakte og undervise flere mennesker, end jeg i min vildeste fantasi havde forestillet mig; og i denne periode i Århus havde vi ofte så mange undervisningssituationer, at vi arbejdede fra 9.30 - 21.00, uden pauser hver eneste dag. Det var en dejlig tid, og sammen fandt vi mange positive mennesker, deriblandt en ældre dame, som kom til at betyde meget for mig i min udvikling p.g.a. hendes store eksempel.

Foråret kom, og jeg fik igen en ny kammerat, søster Lauper. Vi var begyndt samtidig her i Danmark, og vi var derfor lige langt i den udvikling, som der sker på en mission; vi blev veninder og søstre i ordets egentlige forstand, og skønt vi på nogle få punkter var forskellige, så lærte vi gennem vor kærlighed til evangeliet og hinanden at arbejde og undervise så tæt, at vi til sidst på forhånd vidste hvad den anden ville sige, gøre og tænke i enhver situation. Vi var sammen i 5 måneder, og sammen underviste og »døbte« vi den ældre dame, som søster Rosenkilde og jeg havde fundet.

Hun var 75 år, et trofast og aktivt medlem af folkekirken, men åben overfor sandheden. Jeg husker, hvor stærkt Helligånden var tilstede, den dag vi forpligtede hende til dåb. Vi havde fastet og bedt for denne dag, og vi vidste, at hun var parat, men hun var personligt lidt i tvivl. »Vil du døbes d. 1. juni?«, spurgte vi med en bøn i hjertet. »Mmjae...«; lød svaret, som betød noget i retning af: »Det ved jeg sandelig ikke!«. Nå, tænkte vi og kiggede på hinanden; og med et smil begyndte min dejlige kammerat endnu engang at forklare, hvorfor dåb er nød-

vendigt, Helligånden var nu meget stærkt tilstede, og jeg spurgte vor søde ældre undersøger om hun følte, at Helligånden var tilstede og med tårer glimtende i øjnene svarede hun: »Ja!«. »Vil du ikke gerne have Helligånden hos dig hele tiden?«, spurgte jeg; igen var svaret positivt. »Vil du ikke gerne døbes d. 1. juni?«. Hun tøvede endnu engang, men så kom svaret fast og med overbevisning: »Ja, jeg vil gerne blive døbt!« ... Ord kan ikke beskrive, hvilken glæde vi alle følte i dette øjeblik - det var så specielt. Tårene glimtede hos os alle 3, da vi bar vidnesbyrd om, at hun gjorde det rigtige.

Tiden gik, og vi fik til opgave at assistere i genaktivering af medlemmer. Det blev en tid, hvor vi lærte at løse problemer på en ny måde, at opfinde passende »lektier« for at motivere vore medlemmer til atter at komme tilbage til kirken. Igen oplevede vi, hvor meget Herren hjalp os, og hvor stor en kærlighed Han har til alle sine børn. Vi så, hvordan 50% af dem som var medlemmer, og som vi arbejdede med, blev mere aktive og igen begyndte at føle sig godt tilpas i kirken.

Efter et smut i København, kom jeg til Fredericia, hvor vi overtog et af ældsternes områder, det betød, at vi begge var ukendte med alt omkring os. »Det klarer I sagtens!«, sagde ældsterne med et smil. »Her er et kort, her bor wardsmissionslederen, og her holder bus 4 til byen - ring til os, hvis I får problemer!«; og så gik de. Jeg så på min dygtige kammerat, som kun havde været i landet i 3 dage, sank en klump og smilede opmuntrende - og så gik vi i gang med at finde ud af, hvor vi var havnet, og hvordan tingene fungerede her.

Vi fik en uvurderlig støtte fra medlemmerne i omegnen; alle var klar til at hjælpe, og mange havde en ven, som de længe havde tænkt på skulle høre om evangeliet; så snart havde vi meget at gøre.

Vi havde 5 muligheder for dåb, da vi tog derfra for igen at tage til København, hvor jeg tilbragte min sidste tid som missionær. Her fik jeg mulighed for at arbejde lidt med vor genealogiske søstermissionær, som er meget dygtig.

Danmark er et dejligt land, jeg har lært at værdsætte det og dets befolkning så meget mere, efter at jeg også har lært det at kende med en missionærs øjne. Jeg har fået så mange velsignelser i form af venskaber og større medmenneskelig forståelse, men det har også kostet i form af anstrengelser og prøvelser.

Jeg har følt en uverderlig støtte fra Herren, og de 3 missionspræsidentpar, som jeg har tjent under. Uden præsident og søster Jacobs ville jeg ikke være den, jeg er i dag. De mange ældster, jeg har tjent sammen med, og mine kammerater har været som en vidunderlig familie, altid klar med positiv kritik og kærlighed. Sidst, men ikke mindst, har medlemmerne været »guld« værd, både dem i mit hjemward og der hvor jeg har tjent, derfor har jeg haft succes og oplevet en stor udvikling. Derfor ved jeg i dag af hele mit hjerte at kirken er sand, og at Herren gjorde det rigtige, da Han kaldte mig til at tjene her.

Det bedste ved det hele er, at jeg ikke behøver at forlade alt dette - for jeg er jo allerede hjemme, som dansker i Danmark.

Børn er dejlige

og jo bedre vi opdrager dem - jo dejligere bliver de.

Et af temaerne ved Kbhn's Stavs Ægteskabsfireside i maj, som Stavspræsidentinden for Hj.Fore. Kirsten Andersen tog op, var opdragelsen af vore børn.

Der kom en masse gode råd fra »øvede forældre« og de lød som følger:

1. Vær enige som forældre.
2. Hold familiehjemmeaften.
3. Udvis tro på vor Himmelske Fader.
4. Vær et levende eksempel.
5. Kommunikér med børnene.
6. Hold familiebøn.
7. Lyt til børnene.
8. Dyrk fælles aktiviteter.
9. Studér sammen.
10. Vis hinanden kærlighed.

De gode råd blev fulgt op af str. Kirsten Andersen's personlige erfaringer på godt og ondt høstet gennem opdragelsen af hendes egne 5 børn. Hun sagde bl.a.: Rådene er gode og virkelig inspirerende. Hvis disse råd blev fulgt, ville alt nok lykkes, men vi er ikke fuldkomne som forældre, vi gør fejl. Men lær jeres børn selvstændighed. Det er fristende at gøre tingene for dem, men lad dem selv prøve.

Vær konsekvente og bestemte - men ikke barske.

Lær børnene at være positive overfor kirkens møder og at sidde stille ved nadvermødet, det lønner sig senere.

Lær børnene livsværdier og god moral. Det er forældrenes ansvar og ikke Primary's UP el UM eller søndagsskolens, sluttede str. Kirsten Andersen.

Børn er ligesom forældre meget forskellige og måden at få harmoniske og lykkelige mennesker ud af de små hjælpeløse skabninger, der bliver lagt i vore arme afhænger af kontakt og forståelse mellem voksen og barn og individuel omsorg, så en skønne dag folder barnet sig ud som en blomst, og glemt er da al møje.

Måtte de givne råd blive til hjælp og opmuntring for os alle i denne vigtige forældreopgave.

Marete Holst

Vælg en dato

hvor du vil begynde at være missionær og bed så om at mulighederne må vise sig

Aarhus stav fokuserer på missioneringen.

»Kom og følg mig« - programmet, som lægger vægt på de enkle principper, er nu ved at være virksomt blandt stavens ledere, og fastesøndag i oktober proklameres som startskuddet. Alle stavens medlemmer får lejlighed til at involvere sig. Denne fastesøndag er helliget missionærgerningens fremgang, fortæller stavens missionspræsident og beretter videre, at man til denne dag har fremstillet et bogmærke med ideer til hvordan man kan være missionær. De nævnes her:

"kom følg mig"

"Kom, følg mig" sagde Jesus, da han kaldte sine disciple, og han tilføjede: "Og jeg vil gøre jer til menneskefiskere". Matt. 4:19.

Alle kan deltage i missionærarbejde ved at:

1. Bede (og evt. faste) for missionærarbejdet.
2. Bede (og evt. faste) for din egen indsats i missionærarbejdet.
3. Deltage i dåbsmøder.
4. Deltage i Åbent Hus.
5. Spare regelmæssigt op til sin mission.
6. Skrive til en lokalt udsendt missionær.
7. Bede for sine undersøgere
8. Bringe en ven til en kirkeaktivitet. (sport, fest, koncert, m.m.)
9. Tage sig af nye undersøgere i kirken.
10. Give en Mormons Bog til en bekendt. (evt. med dit vidnesbyrd på første side)
11. Invitere undersøgere hjem til middag eller hyggeaften.
12. Holde en undersøger-fireside i sit hjem.
13. Gå som hjemmelærer eller besøgslærerinde sammen med missionærerne for at genaktivere.
14. Bringe en ven til kirken.
15. Gå med missionærerne, og udføre missionærarbejde ved at bære vidnesbyrd.

Min mission

Navn: ældste Michael Jakobsen
Stilling: Lykkebudbringer/missionær

På opfordring giver jeg her en kort rapport over min mission. Jeg blev udsendt den 25. juli 1985 og kom først til Esbjerg hvor jeg var i 4 måneder og derefter til Horsens hvor jeg var i 7 måneder og som sidste sted i Jylland: Fredericia i 5 måneder. Jeg kom så til Sjælland og var først 2 måneder i Slagelse og sluttede på missionskontoret. Det som måske er det mest interessante er, at jeg - efter hvad stavspræsidenten siger - er den første danske missionær der tjener som assistent til missionspræsidenten.

Jeg har virkelig nydt min mission og de oplevelser den har givet. Jeg har fået lært en masse om evangeliet og om mennesker, hvad de tror og tænker og mener. Mit vidnesbyrd er vokset og er blevet mere virkningsfuldt i mit liv. Specielt Mormons Bog som før min mission var en god bog, er nu, hvor jeg forstår hensigten med bogen (at det er en optegnelse der hjælper mig til at forstå Bibelen), et vidne til mig om Kristus. Når jeg har en bøn i mit hjerte mens jeg studerer bogen kan jeg virkelig føle ånden. Når jeg er nedtrykt opbygger bogen mig. Man lærer næsten hver eneste gang noget nyt, og det giver glæde.

Det er en stor glæde og en god følelse at se nogen man har undervist, gå ned i dåbens vande og komme Herren nærmere og føle Kristus. »Der·findes ingen fuldkommen lykke uden Kristus.«

Kristus og Joseph Smith er mine største eksempler. Kristus fordi han led og gik gennem prøvelser for vores skyld, på grund af sin store kærlighed til os. Hans eksempel var fuldkomment. Igennem Ham kan vi alle blive frelst og blive ophøjet.

Joseph Smith sætter jeg højt på grund af alt det han gennemgik og så alligevel holdt fast. Hans evner som han udnyttede i Guds tjeneste, alt det han gav os.

Det vigtigste på ens mission er at man har gjort sit bedste. Nogen sår andre høster. Hvad det vil blive til i de kommende år, er der ingen der ved, for man kommer jo i berøring med så mange.

Mange spørger og har spurgt, hvordan det er at tjene i sit eget land. For mit vedkommende har der kun været fordele. Specielt hvad sproget og kulturen angår, det var ikke noget jeg først skulle lære, det var en del af mig. Den danske Mission er den bedste mission i verden for en dansker, men man skal virkelig arbejde for at få gjort det man skal, det nytter ikke at tro at fordi det er Danmark, så går det hele som en leg, nej det har været lige så hårdt arbejde som havde det været i England eller Tyskland. Og fordi det var i ens eget land kunne man begynde at arbejde 100% fra den første dag.

Det har været en dejlig mission!

fastedag søndag den 20. september

De danske hellige forærer bibler til russiske troende

Af Tom Ahlmann Jensen

Sovjetunionens ledere har givet tilladelse til at der produceres og importeres 10.000 russiske bibler.

Det siger sig selv, at et så lille oplag ikke rækker langt i en nation der tæller 800 millioner mennesker, men følgende lille eksempel, der er hentet fra Dansk Europamissions blad, viser et større perspektiv i denne forbindelse:

»Gud viste en ældre kvinde i Sovjet, hvorledes hun kunne vidne for andre. Hun havde en Bibel, og hver dag gik hun ud i en park og satte sig på en bænk og læste i Bibelen. Mange gik forbi, standsede og spurgte, hvad hun læste. Som svar citerede hun et vers fra Bibelen. På denne måde vidnede hun for mange.

En dag blev hun syg og kom på hospitalet i 10 dage. Hun lå helt alene, isoleret fra de øvrige patienter. Derfor fik hun ingen anledning til at vidne for nogen. Efter at være blevet udskrevet fra hospitalet, kørte hun hjem i bus. Undervejs bad hun således til Gud: 'Jeg har ikke kunnet vidne for nogen i ti dage. Jeg beder om at få lov til at vidne for ti personer i dag!' Lidt efter kom en højtstående officer ind i bussen og satte sig ved siden af den ældre kvinde. Hun læste igen i sin Bibel, og han spurgte hende: 'Hvad er det du læser, lillemor?' 'Jeg læser i min Bibel,' svarede hun. 'Officeren tog Bibelen fra hende og sagde: 'Jeg har aldrig før set en Bibel, jeg har kun hørt om den.' Så rejste han sig, henvendte sig til alle passagererne i bussen og sagde: 'Hvad enten I tror det eller ej, så har »lillemor« her ved siden af mig en Bibel, og jeg giver hende officiel tilladelse til at læse højt fra den i de næste fem minutter.' Nu kunne hun læse højt for alle i bussen. Gud havde hørt hendes bøn og gjort langt ud over, hvad hun havde bedt om.« (Dansk Europamission, nr. 6, 1987).

Produktionen af disse bibler vil koste omkring 500.000 kroner (svarende til ca. 50 kr. pr. bibel), og i den anledning har stavspræsidenterne besluttet, at give de hellige i Danmark mulighed for at medvirke til udbredelsen af Guds ord i Sovjetunionen, idet der vil blive afholdt en speciel faste og indsamling til fordel for produktionen af disse 10.000 bibler. Fastedagen er fastsat til søndag den 20. september, og søskende bedes indbetale deres frivillige bidrag til disse bibler i en tiendekuvert på denne søndag, og ikke på giro, da beløbet ellers kommer stavene for sent i hænde.